

Izhaja vsako soboto
in je za naročnike „Našega
Lista“ v kamniškem okraju
brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo
tristopna petit-vrsta po 10 v.
za enkrat, za večkratno ob-
javljanje po dogovoru.

Česa nam je treba! (Dalje.) Vzrok, da pojema zanimanje tujcev za Kamnik, je pa tudi to, da imamo prometne razmere silno slabo urejene. V mislih imamo namreč našo železnično upravo. Sicer nam daje naša železnična uprava res vsak dan na razpolago šest vlakov, ki vozijo v Ljubljano oziroma iz Ljubljane celo leto, vendar je pa vozni red teh vlakov za naše mesto zelo nerodno sestavljen. Ne moremo biti zadovoljni, da vozijo vlaki v poletnem času in to tudi samo ob nedeljah in praznikih še dokaj primerno. To bi vendar ne bila nobena težkoča na primeren način preurediti vozni red, ker na tej kratki progi ne pride nobeno drugo mesto v poštev, kakor ravno naše. Menda nihče ne dvomi, da bi lep zimski ali pomladanski dan marsikdo rad posetil v svojem prostem času naše mesto, toda na tem ga ovira ravno železnica. Naj li pride s popoldanskim vlakom, ko ima komaj eno uro časa na razpolago, sicer mora ostati čez noč v Kamniku. Tako je tudi dopoldan. Zgodaj zjutraj mora iz Ljubljane; prišedši v Kamnik ima toliko časa, da se oddahne, potem pa mora zopet hiteti na kolodvor, ali naj pa čaka celi dan do popoldanskega vlaka, ki je pa tudi zadnji. Ne le, da se tujei odvrčajo od izletov, tudi okoličani, ki hodijo po svojih opravkih v Kamnik, bodisi da imajo opraviti v uradih, pri trgovcih ali drugod, imajo mnogo premalo časa med posameznimi vlaki. Med prihodom in odhodom vlakov je komaj dobra ura časa; kaj se da v eni uri opraviti, pa vsakdo sam ve, poleg tega je pa še kolodvor precej iz mesta oddaljen.

Največ tujcev prihaja pač z južno železnico in ravno s to nimamo nobenega stika. Na vozni listih je sicer tiskano, da je izstopna postaja Ljubljana južni kolodvor, a koliko je to besedilo resnično, ve vsak sleheren, kdor se je sploh že kedaj z našim „lukamatijo“ vozil. Če prideš slučajno z opoldanskim vlakom v Šiško in če te je volja čakati v Šiški $\frac{1}{4}$ ure na gorenjski vlak, se lahko zastonj potegneš v Ljubljano, drugače pa moraš v dežju, snegu in blatu — po slabi cesti, zvečer tudi po nerazsvitljeni, v Ljubljano.

(Dalje prih.)

Iz Domžal. Tirolski Izrael je zopet na vrhuncu svoje sreče. Srčna želja, da bi se kmalu povrnil v Domžale nemški malik, se je končno vendar spolnila. Pravijo, da je prestal v zaporu na kamniški sodnji bridke urice kesanja. Mi pa tega ne verjamemo, ker pri njem ni nič novega biti v sodnijskem zaporu, saj se je tega tekom let že privadil. Kakor se čuje, bodo priredili naši Nemci v kratkem na čast „mučeniku“ Rainerju časten večer, na katerem hočejo vse njegove vrline proslaviti! Mi privoščimo Tirolcem tega „krepostnega“ moža in smo veseli, da trobi v njihov rog. Kdor je bil že osemkrat sodnijsko kaznovan, že zasluži, da se ga na ta ali drugi način proslavi. —

Komaj prišedši v Domžale je že nastopil svojo „službo.“ Menda so ga najeli njegovi nemški prijatelji, da stika po Domžalah po vzrokih, koga denuncirati. Pred par dnevi je zopet denunciral več slovenskih gostilničarjev zaradi prekoračene policijske ure. On sam se seveda ne ozira na policijsko uro ter toči, če ne pri odprtih, pa pri zaprtih vratih, zato pa čuti potrebo igrati vlogo „špijona.“ Naše županstvo prav resno opominjamo, naj vendar končno naredi red v naši občini, slavnemu restavraterju naj pa posveti ono pozornost, ki jo zahtevajo postave. Ali ne ve naše županstvo, kaj ima storiti s človekom, ki živi v takih razmerah kot ravno on. Ne moremo dalje trpeti, da nas hoče povsod terorizirati, za vsako malenkost pa napravljati nam pota, stroške in sitnosti. Prepričani smo, da bi se popolnoma drugače postopalo od strani našega županstva, ako bi bil Rainer Slovenec, ker ga pa ščitijo nemški Tirolci, je zadeva popolnoma druga. Vsak pošten človek je do grla sit tega nemškega mogočnega in skrajni čas je, da vzame slovo od Domžal in gre reševati kam drugim svoje trpeče germanske brate.

Javno vprašanje na naslov c. kr. okr. sodnije v Kamniku. Pred nedavnim časom je prisegel pri kamniški sodnji znani restavrater na kolodvoru v Domžalah, da on sam nima nobenega osebnega imetja. Ako je ta prisega resnična, kako je mogoče, da naroča vse blago, bodisi da ga rabi v gostilni ali v prodajalni, na svoje ime in ne na ime svoje gospodinjke Roze Tomandl? Ako je to blago tudi že plačal, potem je to njegova last — in ne diši li to po krivi prisegi? Ako pa naroča vse blago na upanje, kdo je potem porok za to? Roza Tomandl gotovo ne, ker naročeno ni na njeno, temveč na njegovo ime. Rainer bo pa morda še enkrat prisegel, da nima nič premoženja; kdo bo potem upnike plačal? Kakšen delikt je to, če kdo s takim namenom blago naroča? Prosimo, da c. kr. sodnija to uvažuje.

Poroča se nam iz Domžal, da se slavnemu restavraterju na kolodvoru po imenu Rainer opravičuje proti svojim vernim pajdašem, češ, da ni resnica, kar smo pisali, trdeč, da je bil že osemkrat sodnijsko kaznovan. Pravi, da nas bode tožil. Mi vzdržujemo v polnem obsegu svoje tozadevno poročilo, popravljamo le malo tiskovno napako, kajti njegova največja kazen je bil zapor 13 mesecev, ne 16. Če se pa vse kazni in mesece skupaj sešteje, se pa že lahko računa na leta. Pozivljamo Rainerja, naj nam pri sodnji dokaže, da smo pisali neresnico, potem bomo pa objavili njegov popolen potret.

Odlikovanje domačega izdelka. Župan v Blagovici, posestnik in tvorničar žganja, g. Fran Pustotnik je bil na letošnji spomladanski razstavi na Dunaju odlikovan z veliko zlato kolajno za svoje razstavljeno žganje.

Cepljenje koz se vrši v Kamniku v sredo 16. t. m. ob 11. uri dopoldne.

Iz razglasa našega okr. glavarstva posnemamo, da je bil pred kratkim oddan ponarejen bankovec za 20 K. Ta bankovec je zelo sličen onim, ki jih je izdelal Ivan Kerkovič v Clevelandu in se spoznajo po tem, da je rudeča barva, posebno na ogrski strani bolj rumenkastorudeča ter se sveti, besedi „Serie“ in „Szam“ sta nekoliko krajši kot na pravih bankoveih, male številke 20 niso enake, cela dolžina bankovca je malo manjša, podoba angelja ima jokajoč obraz. Ponarejen bankovec ima številko 282.057.

V Mekinjah priredi kat. slov. izobraževalno društvo veselico v nedeljo, dne 13. majnika 1906. Na vspeh je tamburanje, komičen prizor in burka „Znati se mora“. Začetek ob pol 4. uri popoldne. Vstopnina: Sedeži I. vrste po 1 K; II. vrste za ude po 30 vin., za neude po 50 vin. Stojšče za ude po 20 vin., za neude po 30 vin.

Spominski dan. Včeraj dne 11. maja je minulo 19 let, kar je bil na tukašnji praharni velik požar. Na opomin takratnega poveljnika praharne je pobegnilo vse ljudstvo iz Kamnika, ker je bila velika nevarnost, da se vžge kakih 40.000 centov žvepla. Možje, ki so to nevarnost preprečili, ne meneč se za lastno smrtno nevarnost, pač zaslužijo, da se jih na tem mestu spominjamo. To so bili rajna Gregor Slabajna in Vincenc Exler ter še živeči Karol Huttaž.

Poslano.*

Ker se mi očita, da jaz dopisujem v „Domoljub“, izjavljam, da nisem do danes še nikakega dopisa pisal, kakor tudi da nisem v nikaki zvezi z dopisovalcem tega lista, ker še istega ne poznam. Vsacemu, kdor mi dokaže, da sem jaz pisal kak dopis v „Domoljuba“, tudi le najmanjši dopis, istemu precej izplačam 500 kron v gotovini.

Obžalujem le, da se v Kamniku ne najde dopisovalca, da se tako na nesramen način sumniči le mene.

Z dokazi toraj na dan, ne pa za hrbtom napadati moje osebe. Ali je začel „Domoljub“ mogoče šele sedaj izhajati s svojimi dopisi, ko sem prišel jaz v Kamnik?

Prvič sem bil obdolžen, da sem ustanovitelj nove posojilnice, sedaj vže zopet, da sem dopisovalec „Domoljuba“. — Sedaj postanem pa še celo mogoče agitator in raznašalec „Domoljuba“.

Franjo Vidic

tajnik I. okrajne hranilnice in posojilnice
v Kamniku.

* Za vsebino uredništvo ni odgovorno.

J. N. Potočnik

krojač v Kamniku

se uljudno priporoča v vsakovrstna v njegovo stroko spadajoča dela zagotavljajoč dobro delo po najnovejšem kroju in s primerno ceno.

Veliko zalogo

raznovrstnih pristnih vin

priporoča

Andr. Mejač

trgovina z vinom v Komendi.

Naznanilo.

Kdor želi kupiti pristnega mavca (gipsa) po prav nizki ceni, naj se oglasi pri

Josipu Fajdič-i na Šutni.

Velika zaloga

pri **F. Pečniku** vsakovrstne opeke
v Domžalah. (falz-cegla)

Postrežba točna, cene nizke. iz raznih velikih tovarn.

Stanje hranilnih vlog:
nad 1,350.000 K

MESTNA HRANILNICA V KAMNIKU

Rezervni zaklad:
nad 25.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. — Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem. Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina Kamniška z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.